

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 224

fyrtyrsjätte årgången

6 september 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
*	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1567/2003 av den 15 juli 2003 om stöd för strategier och åtgärder avseende reproduktiv och sexuell hälsa och därtill hörande rättigheter i utvecklingsländerna	1
*	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1568/2003 av den 15 juli 2003 om stöd för att bekämpa fattigdomsrelaterade sjukdomar (hiv/aids, tuberkulos och malaria) i utvecklingsländer	7
	Kommissionens förordning (EG) nr 1569/2003 av den 5 september 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	13
	Kommissionens förordning (EG) nr 1570/2003 av den 5 september 2003 om fastställande av kvantiteter för vilka ansökningar om importlicenser får lämnas in för perioden 1 januari–30 juni 2004 inom ramen för de tullkvoter för nötkött som fastställs i förordning (EG) nr 1279/98 för Bulgarien, Tjeckien, Slovakien, Rumänien, Polen och Ungern	15
*	Kommissionens förordning (EG) nr 1571/2003 av den 5 september 2003 om ändring av innehållet i produktspecifikationen för en beteckning i bilagan till förordning (EG) nr 1107/96 (Parmigiano Reggiano)	17
*	Kommissionens förordning (EG) nr 1572/2003 av den 4 september 2003 om tillåtelse att göra överföringar mellan de kvantitativa begränsningarna för textil- och beklädnadsprodukter med ursprung i Islamiska republiken Pakistan	19
*	Kommissionens förordning (EG) nr 1573/2003 av den 4 september 2003 om tillåtelse att göra överföringar mellan de kvantitativa begränsningarna för textil- och beklädnadsprodukter med ursprung i Republiken Indien	21
*	Kommissionens förordning (EG) nr 1574/2003 av den 4 september 2003 om tillåtelse att göra överföringar mellan de kvantitativa begränsningarna för textil- och beklädnadsprodukter med ursprung i Folkrepubliken Kina	23
	Kommissionens förordning (EG) nr 1575/2003 av den 5 september 2003 om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter	25

* Kommissionens direktiv 2003/80/EG av den 5 september 2003 om att i bilaga VIII a till rådets direktiv 76/768/EEG fastställa en symbol som anger hållbarhetstiden för användning av kosmetiska produkter ⁽¹⁾	27
* Kommissionens direktiv 2003/81/EG av den 5 september 2003 om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att föra in molinat, tiram och ziram som verk-samma ämnen ⁽¹⁾	29

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2003/638/EG:

* Kommissionens beslut av den 5 september 2003 om definitiv fördelning av beloppen för regleringsåret 2002/2003 för ett visst antal hektar per medlemsstat för omstrukturering och omställning av vinodlingar enligt rådets förordning (EG) nr 1493/1999 [delgivet med nr K(2003) 3147]	32
---	----

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1567/2003

av den 15 juli 2003

om stöd för strategier och åtgärder avseende reproduktiv och sexuell hälsa och därtill hörande rättigheter i utvecklingsländerna

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 179 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen är djupt oroad över förhållandena i fråga om reproduktiv och sexuell hälsa för kvinnor och män, framför allt i åldersgrupperna 15–49, i utvecklingsländerna. Den höga dödligheten och sjukligheten bland mödrar, avsaknaden av ett allsidigt utbud av säkra och tillförlitliga vårdformer, tjänster, varor och information avseende reproduktiv och sexuell hälsa och hälsovård samt utbredningen av hiv/aids undergräver alla ansträngningar att utrota fattigdomen, stärka hållbar utveckling, förbättra framtidsutsikterna och trygga utkomstmöjligheterna i utvecklingsländerna.
- (2) Individuell valfrihet, genom tillräcklig tillgång till information, undervisning och tjänster, för kvinnor, män och ungdomar i frågor som gäller deras reproduktiva och sexuella hälsa och därtill hörande rättigheter är en viktig faktor för framsteg och utveckling och kräver såväl åtgärder från regeringshåll som individuellt ansvar.
- (3) Rätten att såväl i fysiskt som i psykiskt avseende åtnjuta bästa uppnåeliga hälsa är en grundläggande mänsklig rättighet som är i linje med bestämmelserna i artikel 25 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna. Mer än en femtedel av världens befolkning förvägras denna rättighet.
- (4) Enligt artikel 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna skall en hög hälsoskyddsnivå för människor säkerställas vid utformning och genomförande av all unionspolitik och alla unionsåtgärder.

(5) Gemenskapen och dess medlemsstater hävdar individens rätt att fritt bestämma antalet barn och intervallen mellan födslarna och fördömer varje kränkning av de mänskliga rättigheterna genom tvångsabort, tvångssterilisering, barnamord samt utstötning av, övergivande av eller övergrepp mot oönskade barn, som ett sätt att bromsa befolkningstillväxten.

(6) Både Europaparlamentet och rådet har uppmanat gemenskapen att öka sina insatser på området reproduktiv och sexuell hälsa och därtill hörande rättigheter i utvecklingsländerna.

(7) Artikel 25.1 c och d samt artikel 31 b iii i AVS–EU-partnerskapsavtalet ⁽³⁾, vilket undertecknades i Cotonou den 23 juni 2000, syftar klart till att integrera strategier för förbättrad tillgång till grundläggande sociala tjänster.

(8) Gemenskapen och dess medlemsstater kommer att fortsätta att i hög grad bidra till de allmänna strävandena att stödja strategier och program avseende reproduktiv och sexuell hälsa och därtill hörande rättigheter i utvecklingsländerna, och de förbinder sig att fortsätta att spela en ledande roll på detta område och att prioritera hälsoaspekterna inom ramen för en övergripande politik för fattigdomsbekämpning.

(9) Gemenskapen och dess medlemsstater är fast beslutna att odelat bidra till uppnåendet av de utvecklingsmål för det nya årtusendet som innebär att dödligheten bland mödrar i samband med graviditet och förlossning skall minska med tre fjärdedelar, att jämställdhet mellan könen skall uppnås och att hela världens befolkning skall få tillgång till tjänster avseende reproduktiv och sexuell hälsa och hälsovård.

(10) Vid Monterreykonferensen fastslogs det att utökad offentligt utvecklingsbistånd och system för skuldlettningar bör användas för att åstadkomma bättre resultat inom hälsovård och undervisning; EU har en viktig funktion att fylla för att utreda hur utökad offentligt utvecklingsbistånd skulle kunna användas mer effektivt för att få en förbättrad hållbar utveckling.

⁽¹⁾ EGT C 151 E, 25.6.2002, s. 260.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 13 februari 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 16 juni 2003.

⁽³⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

- (11) Vid den internationella konferensen om befolkning och utveckling som hölls i Kairo 1994 (nedan kallad "Kairokonferensen") och vid Kairo + 5-konferensen 1999 antogs en långtgående dagordning. Gemenskapen och dess medlemsstater uttrycker sitt fortsatta engagemang beträffande det specifika mål på den reproduktiva hälsans område om vilket det överenskoms vid Kairokonferensen, nämligen att reproduktiv hälsovård så snart som möjligt och senast 2015 skall göras tillgänglig för alla i lämpliga åldrar via systemet för primär hälsovård (Kairokonferensens handlingsplan punkt 7.6).
- (12) Gemenskapen och dess medlemsstater har åtagit sig att upprätthålla de principer som det avtalats om vid Kairokonferensen och Kairo + 5-konferensen, och uppmanar det internationella samfundet, framför allt de utvecklade länderna, att samfällt bära en lämplig del av de ekonomiska kostnaderna, såsom de definieras i Kairokonferensens handlingsplan.
- (13) Vissa framsteg har gjorts sedan Kairokonferensen, men mycket återstår fortfarande att göra, för att alla kvinnor skall få möjlighet att genomgå sin graviditet utan hälsoproblem och förlossning under trygga förhållanden, för att ungdomar skall få sina sexuella och reproduktiva hälsobehov tillgodosedda och för att våld och övergrepp mot kvinnor skall få ett slut, även i flykting- och konfliktsituationer.
- (14) För att Kairokonferensens mål skall kunna uppnås är det av största vikt att mer effektiva och acceptabla preventivmetoder samt metoder för skydd mot sexuellt överförbara infektioner, bland dem hiv/aids, kontinuerligt tillhandahålls, finns att tillgå och är ekonomiskt överkomliga. Detta innebär att det skall finnas ett tillräckligt utbud på och urval av kvalitativt högtstående varor avseende reproduktiv hälsa för var och en som behöver sådana. Denna slags trygghet förutsätter inte bara att själva produkterna finns, utan också att det finns kapacitet att förutsäga behovet av dem, att finansiera och anskaffa dem samt att leverera dem till de ställen där de behövs, när de behövs.
- (15) Vid FN:s kvinnokonferens i Beijing 1995 samt vid Beijing + 5-konferensen bekräftades på nytt målen i Kairokonferensens handlingsplan, genom att det erkändes att aborter under osäkra förhållanden hotade ett stort antal kvinnors liv och att dödsfall och skador kunde förebyggas med hjälp av säkra och effektiva åtgärder på den reproduktiva hälsans område.
- (16) Inget stöd kommer enligt denna förordning att ges till åtgärder för att uppmuntra sterilisering eller abort eller till otillbörlig testning av preventivmetoder i utvecklingsländer. Då samarbetsåtgärderna genomförs måste de beslut som fattades vid Kairokonferensen följas strikt, framför allt handlingsplanens punkt 8.25, av vilken bland annat följer att aborter aldrig bör uppmuntras som familjeplaneringsmetod. Rådgivning efter abort, undervisning och familjeplaneringstjänster bör erbjudas utan dröjsmål, något som också kommer att bidra till att upprepa aborter undviks.
- (17) Erfarenheten visar att befolknings- och utvecklingsprogram har störst effekt när åtgärder vidtagits för att förbättra kvinnors ställning (Kairokonferensens handlingsplan, punkt 4.1). Jämställdhet mellan könen är en förutsättning för bättre reproduktiv hälsa och männen bör påta sig det fulla ansvaret för sitt sexuella och reproduktiva beteende (Kairokonferensens handlingsplan, punkt 4.25).
- (18) Effektiviteten i program som stöder nationella vägledande strategier för bättre reproduktiv och sexuell hälsa i utvecklingsländer är delvis beroende av en bättre samordning av bistånd på både europeisk och internationell nivå, framför allt tillsammans med FN:s organ, fonder och program, och närmare bestämt med FN:s befolkningsfond.
- (19) De som tillhandahåller tjänster inom området reproduktiv hälsa har en viktig funktion att fylla vid arbetet med att förebygga hiv/aids och andra sexuellt överförbara infektioner.
- (20) Rådets förordning (EG) nr 1484/97 av den 22 juli 1997 om stöd till befolkningspolitik och befolkningsprogram i utvecklingsländer⁽¹⁾, vilken är tillämplig till och med den 31 december 2002, blir inaktuell genom den här förordningen och bör därför upphöra att gälla. De erfarenheter som erhållits vid tillämpningen av den förordningen bör avspeglas vid tillämpningen av den här förordningen.
- (21) I denna förordning fastställs, för hela den tid programmet pågår, en finansieringsram som under det årliga budgetförfarandet utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet⁽²⁾.
- (22) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾.
- (23) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen att förbättra den sexuella och reproduktiva hälsan och att se till att de därtill hörande rättigheterna respekteras, med särskild hänvisning till utvecklingsländerna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

⁽¹⁾ EGT L 202, 30.7.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Syfte och tillämpningsområde

Artikel 1

1. Gemenskapen skall stödja åtgärder för att förbättra den reproduktiva och sexuella hälsan i utvecklingsländerna och för att se till att de därtill hörande rättigheterna respekteras.
2. Gemenskapen skall ställa ekonomiskt stöd och lämplig sakkunskap till förfogande i syfte att främja en helhetsbetonad syn på och ett erkännande av reproduktiv och sexuell hälsa och därtill hörande rättigheter enligt definitionen i Kairokonferensens handlingsplan, vilket skall innefatta tryggt moderskap samt allmän tillgång till ett allsidigt utbud av säkra och tillförlitliga vårdformer och tjänster avseende reproduktiv och sexuell hälsa.
3. Vid tilldelning av de ekonomiska medlen och tillhandahållande av sakkunskapen skall följande prioriteras:
 - a) De fattigaste och minst utvecklade länderna och de mest missgynnade befolkningsgrupperna i utvecklingsländerna.
 - b) Åtgärder som kompletterar och förstärker dels utvecklingsländernas strategier och förmåga, dels det stöd som ges genom andra instrument i utvecklingssamarbetet.

Artikel 2

De åtgärder som genomförs med stöd av denna förordning skall syfta till att

- a) trygga kvinnors, mäns och ungdomars rätt till god reproduktiv och sexuell hälsa,
- b) ge kvinnor, män och ungdomar tillgång till ett allsidigt utbud av högkvalitativa, säkra, lättillgängliga, ekonomiskt överkomliga och tillförlitliga tjänster, varor, undervisning och information avseende reproduktiv och sexuell hälsa, inbegripet information om alla former av familjeplaneringsmetoder, och
- c) minska dödligheten och sjukligheten bland mödrar i samband med graviditet och förlossning, med särskild hänvisning till de länder och befolkningsgrupper som har den högsta dödligheten och sjukligheten.

Artikel 3

1. Gemenskapens ekonomiska stöd skall ges till specifika åtgärder inriktade på de fattigaste och mest utsatta invånarna, både på landsbygden och i städerna, och med syfte att uppnå syftena i artikel 2 och särskilt till projekt som syftar till att

- a) stödja och främja strategier och åtgärdsprogram vilka syftar till uppnåendet av särskilda mål som led i ett gradvist förverkligande av människors rätt till tillräckliga grundläggande hälsovårdstjänster som tillhandahålls på ett ansvarsfullt sätt,
- b) ge bättre tillgång till högkvalitativa tjänster avseende reproduktiv och sexuell hälsa, i synnerhet möjlighet att välja metod för födelsekontroll samt förebyggande och diagnosti-

sering av sexuellt överförbara infektioner, bland dem hiv/aids, samt tillgång till frivillig och konfidentiell rådgivning och provtagning,

- c) erbjuda både ungdomar och unga vuxna undervisning som lägger tyngdpunkten på sambandet mellan familjeplanering, reproduktiv hälsa och sexuellt överförbara sjukdomar och på hur hiv/aids påverkar parrelationer samt dels tillhandahålla dem den information, de tjänster och de kunskaper som de behöver för att kunna skydda sin reproduktiva och sexuella hälsa och undvika oönskade graviditeter, dels låta dem medverka fullt ut då dessa projekt och program läggs upp och genomförs,
- d) bekämpa sedvänjor som är skadliga för kvinnors, ungdomars och barns reproduktiva och sexuella hälsa, såsom kvinnlig könsstympning, sexuellt våld, barnäktenskap och alltför tidiga äktenskap,
- e) skapa kontinuerlig tillgång till mer effektiva, ekonomiskt överkomliga och godtagbara metoder för födelsekontroll och för skydd mot sexuellt överförbara infektioner, bland dem hiv/aids,
- f) främja övergripande program för mödravård, inklusive vård med god kvalitet under graviditeten samt vid förlossningen och perioden efteråt, samt för utbildning och/eller utökning av yrkeskunnig förlossningspersonal,
- g) ge effektiv akut vård under och efter förlossningen, också i form av vård av komplikationer efter aborter som utförts under osäkra förhållanden, och
- h) minska antalet aborter som utförs under osäkra förhållanden genom att nedbringa antalet oönskade graviditeter med hjälp av tillhandahållande av familjeplaneringstjänster, empatisk rådgivning och lämplig information, bl. a. om användning av preventivmetoder, samt genom investeringar i utbildning och utrustning av lämplig personal, också hälsovårdspersonal för att under hygieniska och säkra förhållanden hantera komplikationer efter aborter som utförts under osäkra förhållanden.

2. Vid genomförandet av ovanstående åtgärder skall behovet av att förbättra utvecklingsländernas hälso- och sjukvårdssystem särskilt uppmärksammas. Arbetet med detta kräver att lokala gemenskaper, familjer och intressenter i lokalmiljön medverkar och rådfrågas, varvid särskild uppmärksamhet skall inriktas på de fattiga samt på kvinnor och unga. För att förbättringar av hälsa och välbefinnande skall bli hållbara, skall alla åtgärder åtföljas av investeringar på bred basis inom den sociala sektorn till stöd för bland annat utbildning, deltagande av det civila samhället, jämställdhets- och könsrollsaspekter, förbättring av miljön, ekonomiskt välstånd, tryggad livsmedelsförsörjning samt näringsaspekter.

Artikel 4

1. I samband med de åtgärder som avses i artikel 3 kan stöd från gemenskapen utgå i form av

- a) finansiering av forskning och åtgärdsprogram (som så långt möjligt skall genomföras av eller i samarbete med experter eller institutioner i partnerlandet),

- b) tekniskt stöd, utbildning, rådgivning och andra tjänster,
- c) varor, såsom läkemedel och andra medicinska förnödenheter, samt arbeten, och
- d) revisioner samt utvärderings- och uppföljningsbesök.

En förbättring av landets egen kapacitet skall prioriteras med sikte på att resultaten skall bli långsiktigt hållbara.

2. Gemenskapens finansiering får omfatta såväl investeringsutgifter, med undantag av förvärv av fast egendom, som, i väl underbyggda undantagsfall och med beaktande av att åtgärden så långt möjligt måste syfta till hållbara resultat i ett medellångt perspektiv, återkommande kostnader (inklusive administrationskostnader, underhållskostnader och driftskostnader) vilka samarbetspartnern tillfälligt har svårt att bära, så att det stöd som avses i punkt 1 utnyttjas optimalt.

Kapitel II

Förfaranden för genomförande av stödet

Artikel 5

1. Gemenskapens finansiering enligt denna förordning skall ske i form av bidrag utan återbetalningsskyldighet.
2. Ett ekonomiskt bidrag från de partner som anges i artikel 6 skall om möjligt utverkas för varje samarbetsåtgärd. Det sökta bidragsbeloppets storlek skall fastställas med beaktande av de berörda parternas förmåga och den aktuella åtgärdens karaktär. Under vissa omständigheter får bidraget utgå in natura, om det rör sig om en partner som är antingen en icke-statlig organisation eller en lokal organisation.
3. Finansiellt stöd enligt denna förordning får innefatta samfinansiering med andra givare, särskilt med medlemsstaterna, Förenta nationerna samt internationella eller regionala utvecklingsbanker eller finansiella institut.
4. När det gäller de åtgärder som avses i artikel 3.1 b, c, d, e, f och g skall insatser göras för att insatserna till förmån för reproduktiv och sexuell hälsa och därtill hörande rättigheter integreras med åtgärder som inriktar sig på fattigdomsrelaterade sjukdomar.

Artikel 6

1. De samarbetspartner som kan få finansiellt stöd enligt denna förordning är bland annat följande:
 - a) Myndigheter och förvaltningsorgan på nationell, regional och lokal myndighetsnivå.
 - b) Lokala myndigheter och andra decentraliserade organ.
 - c) Lokala gemenskaper, icke-statliga organisationer, det lokala föreningslivet och andra icke vinstdrivande fysiska eller juridiska personer från den privata sektorn.
 - d) Regionala organisationer.

- e) Internationella organisationer, såsom Förenta nationerna och dess organ, fonder och program, utvecklingsbanker, finansiella institut, globala initiativ samt internationella offentliga/privata partnerskap.
- f) Forskningsinstitut och universitet.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 e skall finansiellt stöd från gemenskapen vara tillgängligt för samarbetspartner som har sitt huvudkontor i en medlemsstat eller i ett tredje land som är mottagare eller potentiell mottagare av stöd från gemenskapen enligt denna förordning, förutsatt att detta huvudkontor utgör faktiskt centrum för ledning av verksamheten. I undantagsfall får huvudkontoret vara beläget i ett annat tredje land.

Artikel 7

1. Om åtgärderna är föremål för finansieringsöverenskommelser mellan gemenskapen och länder som omfattas av åtgärder finansierade med stöd av denna förordning, skall det i överenskommelserna föreskrivas att betalningen av skatter, tullar och andra avgifter inte skall finansieras av gemenskapen.

2. Alla finansieringsöverenskommelser eller -kontrakt som ingås enligt denna förordning skall innehålla bestämmelser om att de är föremål för övervakning och finansiell kontroll från kommissionens sida, vilken får utföra kontroller på plats och inspektioner, samt för revision från revisionsrättens sida, i enlighet med de sedvanliga villkor som kommissionen fastställer inom ramen för gällande bestämmelser, särskilt bestämmelserna i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾, nedan kallad "budgetförordningen".

3. Nödvändiga åtgärder skall vidtas för att ge uttryck åt gemenskapskaraktären hos det bistånd som ges enligt denna förordning.

Artikel 8

1. Deltagande i anbudsförfaranden och kontraktstilldelning skall vara öppet på lika villkor för alla fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna och i utvecklingsländerna. Deltagandet får undantagsvis utsträckas till att omfatta även andra tredje länder.
2. Varor skall ha sitt ursprung i mottagarlandet, andra utvecklingsländer eller medlemsstaterna. Undantagsvis får varorna ha sitt ursprung i andra tredje länder.

Artikel 9

1. För att trygga målen om konsekvens och komplementaritet enligt fördraget och sörja för största möjliga verkan totalt sett av dessa åtgärder får kommissionen vidta alla nödvändiga samordningsåtgärder, vilka exempelvis kan avse
 - a) införande av ett system för systematiskt utbyte och analys av information om de finansierade åtgärderna och om de åtgärder som gemenskapen och medlemsstaterna avser att finansiera,

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

b) samordning på den plats där åtgärderna genomförs i form av regelbundna möten och informationsutbyte mellan kommissionens och medlemsstaternas företrädare i mottagarlandet.

2. Kommissionen får tillsammans med medlemsstaterna ta de initiativ som krävs för att se till att det sker en lämplig samordning med övriga berörda givare, särskilt de som är en del av FN-systemet.

Kapitel III

Finansiella förfaranden och beslutsförfaranden

Artikel 10

1. Finansieringsramen för genomförande av denna förordning under perioden 2003–2006 skall vara 73,95 miljoner euro. Budgetmyndigheten skall fatta beslut om hur det årliga anslaget skall finansieras på lämpligt sätt enligt budgetplanen eller genom tillämpning av de instrument som avses i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999.

2. De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Artikel 11

1. Kommissionen skall ansvara för utarbetandet av riktlinjer för den strategiska programplaneringen och för fastställandet av mätbara mål, prioriteringar, tidsfrister inom särskilda åtgärdsområden, förutsättningar och förväntade resultat för gemenskapens samarbete. Programplaneringen skall vara årlig och vägledande.

2. Ett åsiktsutbyte skall äga rum årligen i den kommitté som avses i artikel 13.1 på grundval av en redogörelse av kommissionens företrädare för riktlinjerna för den strategiska programplaneringen avseende de åtgärder som skall genomföras. Kommittén skall yttra sig om dessa frågor i enlighet med förfarandet i artikel 13.2.

Artikel 12

1. Kommissionen skall ansvara för förberedelse av, beslut om och förvaltning av de åtgärder som omfattas av denna förordning enligt gällande budgetförfaranden och andra gällande förfaranden, särskilt de som föreskrivs i budgetförordningen.

2. Beslut om åtgärder för vilka finansiering med mer än 3 miljoner euro beviljas enligt denna förordning och beslut om eventuella ändringar av dessa åtgärder som medför ett kostnadsöverskridande på mer än 20 % i förhållande till det ursprungligen fastställda beloppet för den berörda åtgärden skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13.2.

3. Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna om de beslut om åtgärder och om ändringar av åtgärder som rör ett belopp på högst 3 miljoner euro.

Artikel 13

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som, för det aktuella geografiska området, är behörig i utvecklingsfrågor.

2. När det hänvisas till denna punkt skall förfarandet i artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara 45 dagar.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Kapitel IV

Bestämmelser om rapportering och slutbestämmelser

Artikel 14

1. Efter varje budgetårs utgång skall kommissionen i sin årliga rapport till Europaparlamentet och rådet om Europeiska gemenskapens utvecklingspolitik lämna uppgifter om riktlinjerna för sitt årliga vägledande strategiska program samt om vilka åtgärder som finansierats under det gångna budgetåret och redovisa sina slutsatser beträffande genomförandet av denna förordning under året. Sammanfattningen skall i synnerhet innehålla uppgifter om åtgärdernas starka och svaga sidor, om med vem kontrakt har ingåtts, om kontraktsbeloppen samt om resultaten av eventuella oberoende utvärderingar av enskilda åtgärder.

2. Senast ett år innan denna förordning upphör att gälla skall kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en omfattande oberoende utvärderingsrapport om dess genomförande så att det kan fastställas om den verksamhet som bedrivits enligt denna varit effektiv och riktlinjer kan ges för hur framtida åtgärder skall kunna bli mera effektiva. Kommissionen får på grundval av denna utvärderingsrapport lägga fram förslag beträffande förordningens framtid, liksom, vid behov, förslag till ändringar av förordningen.

Artikel 15

Förordning (EG) nr 1484/97 skall upphöra att gälla. Åtgärder som beslutats med stöd av förordning (EG) nr 1484/97 skall emellertid även fortsättningsvis genomföras enligt den förordningen.

Artikel 16

1. Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den skall tillämpas fram till och med den 31 december 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 2003.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

G. TREMONTI

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1568/2003

av den 15 juli 2003

om stöd för att bekämpa fattigdomsrelaterade sjukdomar (hiv/aids, tuberkulos och malaria) i utvecklingsländer

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 179 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rätten att såväl i fysiskt som i psykiskt avseende åtnjuta bästa uppnåeliga hälsa är en grundläggande mänsklig rättighet som ligger i linje med bestämmelserna i artikel 25 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna. Mer än en femtedel av världens befolkning förvägras denna rättighet.
- (2) Enligt artikel 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna skall en hög hälsoskyddsnivå för människor säkerställas vid utformning och genomförande av all unionspolitik och alla unionsåtgärder.
- (3) Hiv/aids, tuberkulos och malaria leder varje år till att mer än fem och en halv miljoner människor mister livet, och deras inverkan på sjukligheten och medellivslängden är störst i utvecklingsländerna. Dessutom omintetgör dessa sjukdomar årtal av bemödanden och resultat på utvecklingsområdet, och innebär på lång sikt ett allvarligt hot då de rubbar stabiliteten i samhället.
- (4) I våra dagar är det ett allmänt erkänt faktum att förebyggande åtgärder, vård och behandling står i ett inbördes beroendeförhållande och ger samordningsvinster.
- (5) De misslyckade försöken att minska den börda som dessa sjukdomar innebär har tillsammans med beläggen för att de får allt större återverkningar gjort att de nu står i centrum för utvecklingsdebatten – såsom det framgår av slutdeklarationen från FN:s generalförsamlings särskilda session i juni 2001, i vilken det erkänns att hiv/aids blivit en katastrof på utvecklingsområdet, samt av Världshälsoorganisationens generalförsamlings förklaringar om att tuberkulos och malaria är världsomfattande katastrofer – och har lett till krav på brådskande insatser och en rad nationella, regionala och internationella initiativ som alla syftar till uppnående av utvecklingsmålen för det nya årtusendet, vilka bland annat innefattar klara och tydliga mål om bekämpning av hiv/aids, tuberkulos och malaria och vilka Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater har åtagit sig att främja.
- (6) I den ovannämnda slutdeklarationen av FN beslutades, såvitt avser hiv/aids, att genom en rad etappvis fördelade åtgärder nå ett sammanlagt utgiftsmål på mellan 7–10 miljarder US-dollar per år i länder med låga inkomster och inkomster på medelhög nivå och i de länder som drabbats eller löper risken att drabbas av en snabb spridning av denna sjukdom, för förebyggande åtgärder mot samt vård och behandling av hiv/aids, stöd och lindrande av sjukdomens verkningar, samt att vidta åtgärder för att se till att de resurser som krävs, ställs till förfogande, framför allt av givarländerna, men också via nationella budgetar, med hänsyn tagen till att de hårdast drabbade länderna har begränsade resurser.
- (7) För att bekämpa hiv/aids, tuberkulos och malaria krävs det en ändamålsenlig och strukturerad insats som dels är både heltäckande och sammanhängande, dels kräver större ekonomiska och mänskliga resurser än vad utvecklingsländerna har. På grund av sin omfattning och sin gränsöverskridande karaktär utgör de fattigdomsrelaterade sjukdomarna exempel på problem som kräver ett systematiskt och samordnat gensvar från det internationella samfundet. Insatserna mot dem är av allmänt intresse och bör därför inte ses som enbart en fråga om utvecklingsbistånd.
- (8) I Dohaförklaringen om avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (TRIPs-avtalet) och folkhälsa bekräftades det att TRIPs-avtalet varken hindrar eller bör hindra medlemmarna att vidta åtgärder till skydd för folkhälsan samt att avtalet kan och bör tolkas och genomföras på ett sätt som blir till stöd för Världshandelsorganisationens medlemmars rätt att skydda folkhälsan och framför allt att arbeta för att alla skall få tillgång till läkemedel. Det bekräftades även att Världshandelsorganisationens medlemmar har rätt att fullt ut använda de bestämmelser i avtalet som medger flexibilitet för detta ändamål.
- (9) För att program som syftar till att understödja nationella strategier för bekämpning av hiv/aids, tuberkulos och malaria skall vara effektiva, krävs det, bland annat, att samordningen av stödet förbättras på såväl europeisk som internationell nivå, framför allt med FN:s organ, fonder och program, vilket även kan innefatta partnerskap mellan den privata och den offentliga sektorn samt frivilligsektorn, och att tillvägagångssätt som anpassats till de berörda strategiernas och parternas särdrag används.

⁽¹⁾ EGT C 151 E, 25.6.2002, s. 202.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 30 januari 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 16 juni 2003.

- (10) Folkhälsan är den offentliga sektorns ansvar. En otillräcklig politik för den offentliga sektorn har förvärrat marknadskrafternas misslyckande med att generera forskning och utveckling beträffande försummade sjukdomar. Under 2000 var endast 10 procent av världens forskning och utveckling inriktad på de sjukdomar som orsakar 90 procent av sjukdomsfallen i världen. Denna försummelse har tagit sig olika uttryck för de olika sjukdomarna och det behövs särskilda strategier för att rätta till den obalans som uppstått. Det behövs genomgripande åtgärder för att uppväga att marknaden misslyckats på läkemedelsutvecklingens område och dessa åtgärder bör ta formen av ökat offentligt stöd, inklusive stöd till forskning och utveckling av särskilda globala kollektiva nyttigheter samt effektiva metoder för förebyggande och behandling, vilka kan sättas in mot dessa sjukdomar i utvecklingsländerna, samt lämpliga incitament till den privata sektorn för investeringar i proportion därtill.
- (11) Åtgärder som speciellt inriktas på de fattigdomsrelaterade sjukdomarna måste på lämpligt sätt placeras in i det vidare sammanhanget av ett överlag förbättrat och effektivare hälsovårdsväsen och bättre hälsovårdstjänster i utvecklingsländerna. Hälsovården i dessa länder måste förbättras avsevärt för att det skall vara möjligt att effektivt bekämpa hiv/aids, tuberkulos och malaria. Särskilda ansträngningar måste göras för att integrera de insatser som inriktas på fattigdomsrelaterade sjukdomar med åtgärder inriktade på sexuell och reproduktiv hälsa med därtill hörande rättigheter.
- (12) Förbättrad hälsa är ett ofrånkomligt villkor och en viktig faktor för den hållbara utvecklingen. För de berörda partnerländerna och befolkningsgrupperna spelar stöd av det slag som ges genom denna förordning sålunda en direkt och konkret roll i utvecklingen, och detta stöd bidrar därför väsentligt till gemenskapens politik för utvecklingssamarbete.
- (13) För att nå större samstämmighet bör målsättningen med förbättrad hälsa och fattigdomsbekämpning beaktas inom gemenskapens samtliga politiska områden.
- (14) Kommissionen beskrev i sina meddelanden till rådet och Europaparlamentet av den 20 september 2000 och den 21 februari 2001, om insatser mot överförbara sjukdomar som led i fattigdomsbekämpningen, i stora drag de principer som bör slås fast och de strategiska prioriteringar som behöver göras för att öka effektiviteten i gemenskapens och medlemsstaternas åtgärder på detta område.
- (15) Rådet underströk i sina resolutioner av den 10 november 2000 och den 14 maj 2001 allvaret i hiv/aids-, tuberkulos- och malariaepidemierna och behovet av att intensifiera ansträngningarna för att utöka stödet på nationell, regional och global nivå.
- (16) Rådet godkände i sin resolution av den 14 maj 2001 och Europaparlamentet godkände i sin resolution av den 4 oktober 2001⁽¹⁾ gemenskapens handlingsprogram med påskyndade insatser mot hiv/aids, tuberkulos och malaria som led i fattigdomsbekämpningen och de underströk vikten av att det garanteras tillräckliga och lämpliga mänskliga och finansiella resurser för att åtgärderna skulle kunna genomföras effektivt.
- (17) I rådets och kommissionens gemensamma förklaring av den 31 maj 2001, i Europaparlamentets ovannämnda resolution av den 4 oktober 2001 samt i resolutionen av den 1 november 2001 från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnades förslaget från FN:s generalsekreterare att inrätta en global fond för bekämpning av hiv/aids, tuberkulos och malaria, vilken trädde i funktion den 29 januari 2002, samt underströks att bidragen till denna fond bör utgöra tillägg till redan befintliga resurser.
- (18) I den ovannämnda slutdeklarationen, och framför allt vid Monterreykonferensen, föreskrevs det av FN att utökad offentligt utvecklingsbistånd och system för skuldlettningar bör användas för att främja bättre resultat inom hälsovård och utbildning. Gemenskapen och dess medlemsstater har en viktig funktion att fylla för att utreda hur utökad offentligt utvecklingsbistånd, däribland mekanismer för skuldlettningar, skulle kunna användas mer effektivt som redskap i kampen mot hiv/aids, tuberkulos och malaria.
- (19) Gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen framhöll i sina resolutioner från september 1998, oktober 2000 och mars 2002 att hiv/aids utgör ett hot för allt utvecklingsarbete och att brådskande insatser krävs.
- (20) Genom denna förordning blir rådets förordning (EG) nr 550/97 av den 24 mars 1997 om åtgärder mot hiv/aids i utvecklingsländerna⁽²⁾ inaktuell och bör därför upphöra att gälla.
- (21) I denna förordning fastställs, för hela den tid programmet pågår, en finansieringsram som under det årliga budgetförandet utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförandet⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT C 87 E, 11.4.2002, s. 244.

⁽²⁾ EGT L 85, 27.3.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

- (22) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾.
- (23) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen att bekämpa de tre viktigaste överförbara sjukdomarna som ett led i fattigdomsbekämpningen med särskild hänvisning till utvecklingsländerna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- b) göra viktiga läkemedel och diagnostiska metoder för de tre sjukdomarna mera överkomliga i pris,
- c) öka forsknings- och utvecklingsarbetet rörande bland annat vacciner, mikrobicider och nyskapande behandlingsmetoder.

Artikel 3

Gemenskapens ekonomiska stöd skall ges till specifika projekt vars syfte är att uppnå målen i artikel 2 och särskilt till projekt som syftar till att

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Syfte och räckvidd

Artikel 1

1. Gemenskapen skall genomföra Europeiska gemenskapens handlingsprogram för insatser mot de tre viktigaste överförbara sjukdomarna hiv/aids, tuberkulos och malaria i utvecklingsländer.
2. Gemenskapen skall på grundval av det programmet ställa ekonomiskt stöd och lämplig sakkunskap till förfogande för aktörerna vid utvecklingsarbetet, i syfte att förbättra allas tillgång till hälsovård och främja en balanserad ekonomisk tillväxt inom ramen för det övergripande målet att minska fattigdomen, för att slutligen utrota den.
3. Vid tilldelning av de ekonomiska medlen och tillhandahållande av sakkunskapen skall följande prioriteras:
 - a) De fattigaste och minst utvecklade länderna och de mest missgynnade befolkningsgrupperna i utvecklingsländerna.
 - b) Åtgärder som kompletterar och förstärker dels utvecklingsländernas strategier och förmåga, dels det stöd som ges genom andra instrument i utvecklingssamarbetet.

Artikel 2

De åtgärder som genomförs med stöd av denna förordning skall syfta till att

- a) optimera verkningarna av befintliga åtgärder, tjänster och varor som är särskilt inriktade på att förebygga och bekämpa de viktigaste överförbara sjukdomar som drabbar de fattigaste befolkningsgrupperna,

- a) tillhandahålla nödvändigt tekniskt, vetenskapligt och normativt underlag i syfte att prioritera de hälsorelaterade insatserna inom ramen för den totala budgeten för utvecklings-samarbete samt förbättra resultaten i hälsohänseende av åtgärder som gäller de tre viktigaste överförbara sjukdomarna, varvid en lämplig avvägning mellan förebyggande åtgärder, behandling och vård bör eftersträvas, varvid förebyggande åtgärder skall tillmätas en avgörande betydelse, med erkänsla för att deras verkan blir större om de förenas med behandling och vård; det måste erkännas att viktiga åtgärder måste sökas med hjälp av ett sektorsövergripande tillvägagångssätt, som skall omfatta både en omläggning av beteendemönstren och faktorer som rent vatten och avlopp, planerad markanvändning, kost samt integrering av jämställdheten i alla åtgärder,
- b) förbättra utfallet av hälsorelaterade insatser mot de tre viktigaste överförbara sjukdomarna, inom ramen för ett förbättrat heltäckande hälso- och sjukvårdssystem, som också skall omfatta offentliga tjänster,
- c) förbättra kännedomen om hur de fattigdomsrelaterade sjukdomarna påverkar den sociala och ekonomiska utvecklingen samt verkan av strategierna för att lindra de samhällsekonomiska skadeverkningarna av dessa sjukdomar,
- d) förbättra strategier och metoder på läkemedelsområdet och hjälpa utvecklingsländerna att på regional och nationell nivå utveckla lokal kvalitativ produktion av viktiga läkemedel i förebyggande syfte och för behandling, på ett sätt som är förenligt med Dohaförklaringen om TRIPs-avtalet och folkhälsa,
- e) främja en mekanism för differentierad prissättning av viktiga läkemedel för utvecklingsländerna, avsedd att garantera lägsta möjliga priser,
- f) klarlägga vilka effekter sådana faktorer som nettoimportpris, tullar, skatter samt import- och distributionsavgifter och lokala registreringsavgifter får på konsumentpriserna på läkemedel i utvecklingsländerna,

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- g) vid behov ställa tekniskt bistånd till utvecklingsländernas förfogande för att hjälpa dem att hantera folkhälsofrågor i enlighet med bestämmelserna i TRIPS-avtalet, sådana dessa bestämmelser klagjorts i Dohaförklaringen om TRIPS-avtalet och folkhälsa, för att utvecklingsländerna skall kunna skydda folkhälsan och arbeta för att alla skall få tillgång till läkemedel,
- h) uppmuntra offentliga investeringar och utarbeta ett stimulanspaket för att främja ytterligare privata investeringar i forskning kring och utveckling av nya behandlingsformer, särskilt vacciner och mikrobicider, diagnoser och fasta kombinationer, avsedda att bekämpa de viktigaste överförbara sjukdomarna i utvecklingsländerna,
- i) understödja grupparbetsbaserade kliniska, epidemiologiska, verksamhetsinriktade och sociala studier, så att den hälsorelaterade forskningen kan bedrivas på en mer tillförlitlig grund, varvid grupperna skall uppmuntras att när så är lämpligt inkludera personal från utvecklingsländerna i syfte att bidra till att utbilda sådan personal,
- j) främja kapacitetsuppbyggnad i utvecklingsländerna så att de blir i stånd att samordna, organisera och genomföra storskaliga kliniska behandlingsförsök och slutföra samtliga etapper i forsknings- och utvecklingsprocessen,
- k) stödja globala initiativ för att bekämpa de viktigaste överförbara sjukdomarna som ett led i fattigdomsbekämpningen, däribland den globala fonden för bekämpning av hiv/aids, tuberkulos och malaria, som trädde i funktion den 29 januari 2002,
- l) stödja initiativ för övervakning och kontroll av kvaliteten på läkemedel.

Artikel 4

1. I samband med de åtgärder som avses i artikel 3 kan stöd från gemenskapen utgå i form av
- finansiering
 - tekniskt bistånd, utbildning av bland andra läkare och sjukvårdspersonal och andra tjänster,
 - varor, såsom läkemedel, medicinska förnödenheter och arbeten,
 - revisioner, utvärderings- och uppföljningsbesök,
 - överföring av know-how och teknik för tillverkning av läkemedel lokalt, när detta är möjligt.

En förbättring av landets egen kapacitet skall prioriteras, med sikte på att resultaten skall bli långsiktigt hållbara.

2. Gemenskapens finansiering får omfatta såväl investeringsutgifter, med undantag av förvärv av fast egendom, som, i väl underbyggda undantagsfall och med beaktande av att åtgärden så långt möjligt måste syfta till hållbara resultat i ett medellångt perspektiv, återkommande kostnader (inklusive administrations-

kostnader, underhållskostnader och driftskostnader) vilka samarbetspartnern tillfälligt har svårt att bära, så att utnyttjandet av stödet enligt punkt 1 optimeras.

Kapitel II

Förfarandena för genomförande av stödet

Artikel 5

- Gemenskapens finansiering enligt denna förordning skall ske i form av bidrag utan återbetalningsskyldighet.
- Ett ekonomiskt bidrag från de partner som anges i artikel 6 skall om möjligt utverkas för varje samarbetsåtgärd. Det sökta bidragsbeloppets storlek skall fastställas med beaktande av de berörda parternas förmåga och den aktuella åtgärdens karaktär. Under vissa omständigheter får bidraget utgå in natura, om det rör sig om en partner som är antingen en icke-statlig organisation eller en lokal organisation.
- Finansiellt stöd enligt denna förordning får innefatta samfinansiering med andra givare, särskilt med medlemsstaterna, Förenta nationerna samt internationella eller regionala utvecklingsbanker eller finansiella institut.
- När det gäller de åtgärder som avses i artikel 3 h, i och j skall finansiellt stöd beviljas i samordning med de nya instrument för produktforskning och produktutveckling rörande fattigdomsrelaterade överförbara sjukdomar som genomförs inom ramen för gemenskapens ramprogram för forskning och utveckling 2002–2006.
- Bidraget till den globala fonden för bekämpning av hiv/aids, tuberkulos och malaria skall ges genom en finansieringsöverenskommelse, som skall ingås mellan kommissionen och förvaltaren av den globala fonden. Bidraget skall förvaltas i enlighet med de regler och förfaranden för den globala fonden som fastställts i samförstånd med kommissionen och de skall bifogas finansieringsöverenskommelsen.
- När det gäller de åtgärder som avses i artikel 3 h, i och j skall insatser göras för att utnyttja de samordningsvinster som uppstår mellan politik och program inom området sexuell och reproduktiv hälsa, särskilt insatser mot hiv/aids.

Artikel 6

- De samarbetspartner som kan få finansiellt stöd enligt denna förordning är bland annat följande:
 - Myndigheter och förvaltningsorgan på nationell, regional och lokal myndighetsnivå.
 - Lokala myndigheter och andra decentraliserade organ.
 - Lokala gemenskaper, icke-statliga organisationer, det lokala föreningslivet och andra icke vinstdrivande fysiska eller juridiska personer från den privata sektorn.
 - Regionala organisationer.

e) Internationella organisationer, såsom Förenta nationerna och dess organ, fonder och program, utvecklingsbanker, finansiella institut, globala initiativ samt internationella offentliga/privata partnerskap.

f) Forskningsinstitut och universitet.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 e skall finansiellt stöd från gemenskapen vara tillgängligt för samarbetspartner som har sitt huvudkontor i en medlemsstat eller i ett tredje land som är mottagare eller potentiell mottagare av stöd från gemenskapen enligt denna förordning, förutsatt att detta huvudkontor utgör faktiskt centrum för ledning av verksamheten. I undantagsfall får huvudkontoret vara beläget i ett annat tredje land.

Artikel 7

1. Om åtgärderna är föremål för finansieringsöverenskommelser mellan gemenskapen och länder som omfattas av åtgärder finansierade med stöd av denna förordning, skall det i överenskommelserna föreskrivas att betalningen av skatter, tullar och andra avgifter inte skall finansieras av gemenskapen.

2. Alla finansieringsöverenskommelser eller kontrakt som ingås enligt denna förordning skall innehålla bestämmelser om att de är föremål för övervakning och finansiell kontroll från kommissionens sida, vilken får utföra kontroller på platsen och inspektioner, samt för revision från revisionsrättens sida, i enlighet med de sedvanliga villkor som kommissionen fastställer inom ramen för gällande bestämmelser, särskilt bestämmelserna i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾, nedan kallad "budgetförordningen".

3. Nödvändiga åtgärder skall vidtas för att ge uttryck åt gemenskapskaraktären hos det bistånd som ges enligt denna förordning.

Artikel 8

1. Deltagande i anbudsförfaranden och kontraktstilldelning skall vara öppet på lika villkor för alla fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna och i utvecklingsländerna. Deltagandet får undantagsvis utsträckas till att omfatta även andra tredje länder.

2. Varor skall ha sitt ursprung i mottagarlandet, andra utvecklingsländer eller medlemsstaterna. Undantagsvis får varorna ha sitt ursprung i andra tredje länder.

Artikel 9

1. För att trygga målen om konsekvens och komplementaritet enligt fördraget och sörja för största möjliga verkan totalt sett av dessa åtgärder får kommissionen vidta alla nödvändiga samordningsåtgärder, vilka exempelvis kan avse

a) införande av ett system för systematiskt utbyte och analys av information om de finansierade åtgärderna och om de åtgärder som gemenskapen och medlemsstaterna avser att finansiera,

b) samordning på den plats där åtgärderna genomförs i form av regelbundna möten och informationsutbyte mellan kommissionens och medlemsstaternas företrädare i mottagarlandet.

2. Kommissionen får tillsammans med medlemsstaterna ta de initiativ som krävs för att se till att det sker en lämplig samordning med övriga berörda givare, särskilt de som är en del av FN-systemet. Avsikten med denna samordning skall vara att systematiskt utbyta och analysera information om åtgärder som planerats och genomförts för att därigenom trygga att åtgärderna är enhetliga och kompletterar varandra.

Kapitel III

Finansiella förfaranden och beslutsförfaranden

Artikel 10

1. Finansieringsramen för genomförande av denna förordning under perioden 2003-2006 skall vara 351 miljoner euro. Budgetmyndigheten skall fatta beslut om hur det årliga anslaget skall finansieras på lämpligt sätt enligt budgetplanen, eller genom tillämpning av de instrument som avses i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999.

2. De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Artikel 11

1. Kommissionen skall ansvara för utarbetandet av riktlinjer för den strategiska programplaneringen och för fastställandet av mätbara mål, prioriteringar, tidsfrister inom särskilda åtgärdsområden, förutsättningar och förväntade resultat för gemenskapens samarbete. Programplaneringen skall vara årlig och vägledande.

2. Ett åsiktsutbyte skall äga rum årligen i den kommitté som avses i artikel 13.1 på grundval av en redogörelse av kommissionens företrädare för riktlinjerna för den strategiska programplaneringen avseende de åtgärder som skall genomföras. Kommittén skall yttra sig om dessa frågor i enlighet med förfarandet i artikel 13.2.

Artikel 12

1. Kommissionen skall ansvara för förberedelse av, beslut om och förvaltning av de åtgärder som omfattas av denna förordning enligt gällande budgetförfaranden och andra gällande förfaranden, särskilt de som föreskrivs i budgetförordningen.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

2. Beslut om åtgärder för vilka finansiering med mer än 5 miljoner euro beviljas enligt denna förordning och beslut om eventuella ändringar av dessa åtgärder som medför ett kostnadsöverskridande på mer än 20 % i förhållande till det ursprungligen fastställda beloppet för den berörda åtgärden skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13.2.

3. Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna om de beslut om åtgärder och om ändringar av åtgärder som rör ett belopp på högst 5 miljoner euro.

Artikel 13

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som, för det aktuella geografiska området, är behörig i utvecklingsfrågor.

2. När det hänvisas till denna punkt skall förfarandet i artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara 45 dagar.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Kapitel IV

Bestämmelser om rapportering och slutbestämmelser

Artikel 14

1. Efter varje budgetårs utgång skall kommissionen i sin årliga rapport till Europaparlamentet och rådet om Europeiska gemenskapens utvecklingspolitik lämna uppgifter om riktlinjer för sitt årliga vägledande strategiska program samt om vilka åtgärder som finansierats under det gångna budgetåret, bland

annat åtgärdena för den globala fonden för bekämpning av hiv/aids, tuberkulos och malaria, och redovisa sina slutsatser beträffande genomförandet av denna förordning under året. Sammanfattningen skall i synnerhet innehålla uppgifter om åtgärdenas starka och svaga sidor när det gäller deras effekt för att bekämpa de tre överförbara sjukdomarna och minska fattigdomen, jämte uppgifter om vilka konkreta, kvalificerade resultat som nåtts, sett i relation till de mål som uppställts. Dessutom skall det upplysas om med vem kontrakt har ingåtts, vilka belopp kontrakten omfattat och vilka utbetalningar som gjorts samt om resultaten av eventuella oberoende utvärderingar av enskilda åtgärder.

2. Senast ett år innan denna förordning upphör att gälla skall kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en oberoende utvärderingsrapport om dess genomförande så att det kan fastställas om förordningens mål har uppnåtts och ges riktlinjer för hur framtida åtgärder skall kunna bli mera effektiva. Kommissionen får på grundval av denna utvärderingsrapport lägga fram förslag beträffande förordningens framtid, liksom, vid behov, förslag till ändringar av förordningen.

Artikel 15

Förordning (EG) nr 550/97 skall upphöra att gälla. Åtgärder som beslutats med stöd av förordning (EG) nr 550/97 skall emellertid även fortsättningsvis genomföras enligt den förordningen.

Artikel 16

1. Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den skall tillämpas till och med den 31 december 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 2003.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

G. TREMONTI

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1569/2003**av den 5 september 2003****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 6 september 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 september 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 5 september 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	106,4
	060	84,7
	064	71,1
	096	45,5
	999	76,9
0707 00 05	052	120,2
	096	16,4
	999	68,3
0709 90 70	052	78,8
	999	78,8
0805 50 10	388	62,1
	524	55,6
	528	46,7
	999	54,8
0806 10 10	052	76,2
	064	84,5
	999	80,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	74,3
	400	78,9
	508	100,3
	512	97,9
	528	44,5
	720	49,8
	800	212,7
	804	82,2
	999	92,6
0808 20 50	052	109,0
	388	89,0
	999	99,0
0809 30 10, 0809 30 90	052	121,5
	999	121,5
0809 40 05	052	78,6
	060	64,5
	064	65,7
	066	68,5
	093	70,3
	094	54,9
	624	129,3
	994	54,7
	999	73,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1570/2003

av den 5 september 2003

om fastställande av kvantiteter för vilka ansökningar om importlicenser får lämnas in för perioden 1 januari–30 juni 2004 inom ramen för de tullkvoter för nötkött som fastställs i förordning (EG) nr 1279/98 för Bulgarien, Tjeckien, Slovakien, Rumänien, Polen och UngernEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1279/98 av den 19 juni 1998 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för de tullkvoter för nötkött som föreskrivs i rådets beslut 2003/286/EG, 2003/298/EG, 2003/299/EG, 2003/18/EG, 2003/263/EG och 2003/285/EG för Bulgarien, Tjeckien, Slovakien, Rumänien, Polen och Ungern⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1144/2003⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1307/2003⁽³⁾ fastställs på vilka villkor ansökningar om importlicenser som lämnats in för perioden 1 juli–31 december 2003 får godkännas.
- (2) Alla tillgängliga kvantiteter nötköttsprodukter, med ursprung i Polen och Ungern (kvot nr 09.4707), som får importeras på särskilda villkor under perioden 1 juli–31 december 2003, enligt artikel 2 första stycket i förordning (EG) nr 1279/1998, har utnyttjats.
- (3) De kvantiteter nötköttsprodukter, med ursprung i Bulgarien, Tjeckien, Slovakien, Rumänien och Ungern (kvot nr 09.4774), som får importeras på särskilda villkor under perioden 1 juli–31 december 2003, enligt artikel 2 första

stycket i förordning (EG) nr 1279/98, för vilka ansökningar om licenser har lämnats in, understiger de tillgängliga kvantiteterna. I enlighet med andra stycket i nämnda artikel bör därför de återstående kvantiteterna för denna period läggas till de kvantiteter som är tillgängliga för den efterföljande perioden, för vart och ett av de fem berörda länderna.

- (4) De kvantiteter nötköttsprodukter, med ursprung i Bulgarien, Tjeckien, Slovakien, Rumänien, Polen och Ungern, som får importeras på särskilda villkor under perioden 1 januari–30 juni 2004 bör fastställas med hänsyn till de återstående kvantiteterna från den föregående perioden, i enlighet med artikel 2 andra stycket i förordning (EG) nr 1279/98.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de kvantiteter som anges i bilagan till denna förordning, för de olika ursprungsländerna och kvoternas löpnummer, får ansökningar om importlicenser lämnas in för perioden 1 januari–30 juni 2004 inom ramen för de tullkvoter för nötkött som fastställs i förordning (EG) nr 1279/98.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 6 september 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 september 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 176, 20.6.1998, s. 12.⁽²⁾ EUT L 160, 28.6.2003, s. 44.⁽³⁾ EUT L 185, 24.7.2003, s. 16.

BILAGA

**Tillgängliga kvantiteter för den period som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 1279/98 för perioden
1 januari–30 juni 2004**

Ursprungsland	Löpnummer	KN-nummer	Tillgänglig kvantitet (ton)
Ungern	09.4707	0201 0202	7 510
	09.4774	0206 10 95 0206 29 91 0210 20 10 0210 20 90 0210 99 51 0210 99 59 0210 99 90	1 100
Polen	09.4824	0201 0202 1602 50 10	10 400 ⁽¹⁾
Tjeckien	09.4623	0201 0202	3 326
Slovakien	09.4624	0201 0202	3 180
	09.4644	0206 10 95 0206 29 91 0210 20	1 000
	09.4648	1602 50	200
Rumänien	09.4753	0201 0202	4 000
	09.4765	0206 10 95 0206 29 91 0210 20 0210 99 51	100
	09.4768	1602 50	440
Bulgarien	09.4651	0201 0202	250

⁽¹⁾ 10 400 ton nötkött som omfattas av KN-nummer 0201 och 0202 med ursprung i Polen eller 4 859,81 ton bearbetade produkter som omfattas av KN-nummer 1602 50 med ursprung i Polen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1571/2003**av den 5 september 2003****om ändring av innehållet i produktspecifikationen för en beteckning i bilagan till förordning (EG) nr 1107/96 (Parmigiano Reggiano)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003⁽²⁾, särskilt artikel 9 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De italienska myndigheterna har i enlighet med artikel 9 i förordning (EEG) nr 2081/92 begärt ändringar i produktbeskrivningen, framställningsmetoden, märkningen samt reglerna för boskapens foder i fråga om beteckningen "Parmigiano Reggiano" som genom kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 om registrering av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1204/2003⁽⁴⁾.
- (2) Efter en genomgång av denna begäran har det konstaterats att det inte rör sig om mindre ändringar.

- (3) I enlighet med förfarandet i artikel 9 i förordning (EEG) nr 2081/92, och eftersom det inte rör sig om enbart mindre ändringar, skall förfarandet i artikel 6 gälla i tillämpliga delar.
- (4) Bedömningen är att det i detta fall rör sig om ändringar i enlighet med förordning (EEG) nr 2081/92. Ingen invändning i enlighet med artikel 7 i den förordningen har inkommit till kommissionen efter offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽⁵⁾ av ovannämnda beteckning.
- (5) Följaktligen bör dessa ändringar registreras och offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De ändringar som anges i bilagan till denna förordning skall registreras och offentliggöras i enlighet med artikel 6.4 i förordning (EEG) nr 2081/92.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 september 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 208, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 148, 21.6.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 168, 5.7.2003, s. 10.

⁽⁵⁾ EGT C 275, 12.11.2002, s. 14 (Parmigiano Reggiano).

BILAGA

ITALIEN

Parmigiano Reggiano— *Beskrivning*

Formens höjd är minst 20 cm och högst 26 cm, vilket ger en varierande vikt, dock lägst 30 kilo.

Det är inte längre tillåtet att olja in formens utsida, vilket man praktiskt taget aldrig gjorde. Detta visade sig vara en komplikation i saluföringen av produkten.

— *Framställningsmetod*

Det är obehandlad mjölk som används. Mjölken får inte värmebehandlas, och tillsatser är inte tillåtna.

Det finns tydliga regler som bygger på lokala och traditionella metoder när det gäller mjölkning och hur lång tid den får pågå, bevarande och partiell separering i behållare under bar himmel, tillsats av mjölksyrabakterier som erhållits genom naturlig syring av vassel från behandlingen dagen innan, koagulering, ostmassans brytning och inläggning i formar.

— *Märkning*

För att garantera spårbarhet kompletteras ursprungsmärkningen med en etikett i kasein med texten "Parmigiano Reggiano", samt med identifieringskoder.

Kontrollorganet *Consorzio di tutela del Parmigiano Reggiano* ansvarar för kvalitetsmärkningen. Efter genomförda kontroller intygas denna genom outplånliga etiketter som anger kvalitetsklass.

— *Övrigt – Regler för boskapens foder*

Det finns en detaljerad förteckning över foder och biprodukter som är förbjudna, på grundval av tillgängliga vetenskapliga rön på foderområdet.

Bestämmelserna om foder har förenklats när det gäller de aspekter som inte har med kopplingen till det geografiska området att göra, men å andra sidan har de skärpts i fråga om standardfoder.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1572/2003

av den 4 september 2003

om tillåtelse att göra överföringar mellan de kvantitativa begränsningarna för textil- och beklädnadsprodukter med ursprung i Islamiska republiken Pakistan

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3030/93 av den 12 oktober 1993 om gemensamma regler för import av vissa textilprodukter från tredje land ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 138/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt det avtalsmemorandum mellan Europeiska gemenskapen och Islamiska republiken Pakistan om marknadstillträde för textilvaror som paraferades den 31 december 1994 ⁽³⁾ och godkändes genom rådets beslut 96/386/EG ⁽⁴⁾ bör särskilda önskemål från Pakistan om så kallad extraordinär flexibilitet att behandlas välvilligt.
- (2) Pakistan lämnade den 27 maj 2003 in en begäran om överföringar mellan kategorier.
- (3) De överföringar som Pakistan begärt ligger inom gränserna för flexibilitetsbestämmelserna i artikel 7 i och bilaga VIII till förordning (EEG) nr 3030/93.

(4) Begäran bör bifallas.

(5) Denna förordning bör träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts, så att aktörerna kan dra nytta av den så snart som möjligt.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den textilkommitté som inrättas genom artikel 17 i förordning (EEG) nr 3030/93.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Överföringar mellan kvantitativa begränsningar för textilprodukter med ursprung i Pakistan medges för kvotåret 2003 i enlighet med vad som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 september 2003.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 275, 8.11.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 23, 28.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 153, 27.6.1996, s. 48.

⁽⁴⁾ EGT L 153, 27.6.1996, s. 47.

BILAGA

Pakistan				Nivå efter anpassning	Anpassning				
Grupp	Kategori	Enhet	Begränsning för 2003		Antal enheter	Antal ton	%	Flexibilitet	Nivå efter anpassning
IB	6	styck	49 142 000	49 972 189	2 640 000	1 500	5,4	Överföring från kategori 28	52 612 189
IIA	9	kg	13 464 000	13 173 480	1 500 000	1 500	11,1	Överföring från kategori 28	14 673 480
IIA	20	kg	52 407 000	55 355 640	1 000 000	1 000	1,9	Överföring från kategori 28	56 355 640
IIB	28	styck	115 272 000	123 341 040	- 6 440 000	- 4 000	- 5,6	Överföring till kate- gorierna 6, 9 och 20	116 901 040

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1573/2003

av den 4 september 2003

om tillåtelse att göra överföringar mellan de kvantitativa begränsningarna för textil- och beklädnadsprodukter med ursprung i Republiken Indien

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3030/93 av den 12 oktober 1993 om gemensamma regler för import av vissa textilprodukter från tredje land ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 138/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt det avtalsmemorandum mellan Europeiska gemenskapen och Indien om marknadstillträde för textilvaror som paraferades den 31 december 1994 ⁽³⁾ bör särskilda önskemål från Indien om så kallad extraordinär flexibilitet behandlas välvilligt.
- (2) Indien lämnade den 6 juni 2003 in en ansökan om överföringar mellan kategorier och ändrade denna ansökan den 4 augusti 2003.
- (3) De överföringar som Indien begärt ligger inom gränserna för flexibilitetsbestämmelserna enligt artikel 7 och bilaga VIII till förordning (EEG) nr 3030/93.

(4) Begäran bör bifallas.

(5) Denna förordning bör träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts, så att aktörerna kan dra nytta av den så snart som möjligt.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den textilkommitté som inrättas genom artikel 17 i förordning (EEG) nr 3030/93.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Överföringar mellan de kvantitativa begränsningarna för textilprodukter med ursprung i Indien medges för kvotåret 2003 i enlighet med vad som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 september 2003.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 275, 8.11.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 23, 28.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 153, 27.6.1996, s. 53.

BILAGA

664 Indien				Nivå efter anpassning	Anpassning				
Grupp	Kategori	Enhet	Begränsning för 2003		Antal enheter	Antal ton	%	Flexibilitet	Ny nivå efter anpassning
IA	3	kg	35 804 000	35 804 000	- 4 500 000	- 4 500	- 12,6	Överföring till kate- gorierna 4, 6 och 7	31 304 000
IB	4	styck	87 733 000	88 068 700	12 960 000	2 000	14,8	Överföring från kategori 3	101 028 700
IB	6	styck	12 259 000	12 310 700	1 760 000	1 000	14,4	Överföring från kategori 3	14 070 700
IB	7	styck	74 350 000	74 513 600	8 325 000	1 500	11,2	Överföring från kategori 3	82 838 600

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1574/2003

av den 4 september 2003

om tillåtelse att göra överföringar mellan de kvantitativa begränsningarna för textil- och beklädnadsprodukter med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3030/93 av den 12 oktober 1993 om gemensamma regler för import av vissa textilprodukter från tredje land ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 138/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 5 i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Folkrepubliken Kina om handel med textilprodukter paraferat den 9 december 1988 och godkänt genom rådets beslut 90/647/EEG ⁽³⁾, och artikel 8 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Folkrepubliken Kina om handel med textilprodukter som inte omfattas av det bilaterala MFA-avtalet om handel med textilprodukter, paraferat den 19 januari 1995 och godkänt genom rådets beslut 95/155/EG ⁽⁴⁾, vilka båda avtal senast ändrades genom ett avtal genom skriftväxling, paraferat den 19 maj 2000 och godkänt genom rådets beslut 2000/787/EG ⁽⁵⁾, får överföringar göras mellan kvotår. Dessa flexibilitetsbestämmelser anmäldes till Världshandelsorganisationens textilövervakningsorgan efter Kinas anslutning till Världshandelsorganisationen.
- (2) Kina lämnade den 23 juni 2003 in en begäran om överföringar av kvantiteter från kvotåret 2002 till kvotåret 2003.

- (3) De överföringar som Kina begärt ligger inom gränserna för de flexibilitetsbestämmelser som avses i artikel 5 i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Folkrepubliken Kina om handel med textilprodukter och anges i bilaga VIII till förordning (EEG) nr 3030/93.
- (4) Begäran bör bifallas.
- (5) Denna förordning bör träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts, så att aktörerna kan dra nytta av den så snart som möjligt.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den textilkommitté som inrättats genom artikel 17 i förordning (EEG) nr 3030/93.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Överföringar mellan de kvantitativa begränsningar för textilprodukter med ursprung i Kina som fastställs genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Folkrepubliken Kina om handel med textilprodukter medges för kvotåret 2003 i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 september 2003.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 275, 8.11.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 23, 28.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 352, 15.12.1990, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 104, 6.5.1995, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 314, 14.12.2000, s. 13.

BILAGA

720 Kina						Anpassning Överföringar från kvotåret 2002		
Grupp	Kategori	Enhet	Begränsning för 2003	Nivå efter tidigare anpassningar ⁽¹⁾	Nivå efter tillämpning av normal flexibilitet (överföring 3 %)	Antal	%	Ny nivå efter anpassning
IA	1	kg	4 491 000	4 094 950	4 229 680	179 640	4,0	4 409 320
IA	2a	kg	3 765 000	3 802 650	3 915 600	54 716	1,5	3 970 316
IA	3a	kg	770 000	777 700	800 800	20 843	2,7	821 643
IB	5a	styck	244 000	244 000	251 320	9 760	4,0	261 080
IB	7	styck	13 277 000	13 277 000	13 675 310	31 423	0,2	13 706 733
IIA	9	kg	6 079 000	6 443 740	6 626 110	41 148	0,7	6 667 258
IIA	22	kg	17 975 000	14 565 639	15 104 889	719 000	4,0	15 823 889
IIA	23	kg	11 558 000	2 558 000	2 904 740	462 320	4,0	3 367 060
IIB	12	par	32 721 000	33 752 070	34 733 700	462 679	1,4	35 196 379
IIB	13	styck	516 216 000	522 090 360	537 576 840	3 641 881	0,7	541 218 721
IIB	14	styck	14 608 000	14 608 000	15 046 240	584 320	4,0	15 630 560
IIB	15	styck	17 404 000	17 952 430	18 474 550	136 227	0,8	18 610 777
IIB	16	styck	16 196 000	17 167 760	17 653 640	647 840	4,0	18 301 480
IIB	17	styck	12 187 000	12 187 000	12 552 610	487 480	4,0	13 040 090
IIB	26	styck	5 523 000	5 854 380	6 020 070	75 802	1,4	6 095 872
IIB	28	styck	81 202 000	86 074 120	88 510 180	3 248 080	4,0	91 758 260
IIB	83	kg	9 673 000	9 985 960	10 276 150	99 627	1,0	10 375 777
IIIB	97	kg	2 514 000	2 664 840	2 740 260	100 560	4,0	2 840 820
annan	X20	kg	50 000	50 000	51 500	2 000	4,0	53 500
annan	X117	kg	589 000	624 340	642 010	23 560	4,0	665 570
annan	X118	kg	1 394 000	1 477 640	1 519 460	55 760	4,0	1 575 220
annan	X122	kg	194 000	194 000	199 820	7 760	4,0	207 580
annan	X136A	kg	436 000	436 000	449 080	17 440	4,0	466 520
annan	X156	kg	3 406 000	3 406 000	3 508 180	136 240	4,0	3 644 420
annan	X157	kg	12 489 000	12 295 680	12 670 350	499 560	4,0	13 169 910
annan	X159	kg	4 279 000	4 279 000	4 407 370	171 160	4,0	4 578 530

⁽¹⁾ Normal flexibilitet (överföring mellan kategorier).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1575/2003**av den 5 september 2003****om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 624/98⁽⁴⁾, särskilt andra stycket i artikel 1.2 och artikel 3.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr 1166/2003⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1558/2003⁽⁶⁾.

- (2) I enlighet med de regler och villkor för fastställande som anges i förordning (EG) nr 1423/95 medför de uppgifter som kommissionen har kännedom om att de belopp som nu är i kraft bör ändras enligt bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95 skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 6 september 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 september 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 85, 20.3.1998, s. 5.

⁽⁵⁾ EUT L 162, 1.7.2003, s. 57.

⁽⁶⁾ EUT L 211, 4.9.2003, s. 11.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 5 september 2003 om ändring av de representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	15,39	8,87
1701 11 90 ⁽¹⁾	15,39	15,17
1701 12 10 ⁽¹⁾	15,39	8,64
1701 12 90 ⁽¹⁾	15,39	14,66
1701 91 00 ⁽²⁾	18,55	17,42
1701 99 10 ⁽²⁾	18,55	11,97
1701 99 90 ⁽²⁾	18,55	11,97
1702 90 99 ⁽³⁾	0,19	0,45

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i bilaga I, punkt II i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 (EGT L 178, 30.6.2001, s. 1).

⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i bilaga I, punkt I i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 (EGT L 178, 30.6.2001, s. 1).

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2003/80/EG

av den 5 september 2003

om att i bilaga VIII a till rådets direktiv 76/768/EEG fastställa en symbol som anger hållbarhetstiden för användning av kosmetiska produkter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 76/768/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosmetiska produkter ⁽¹⁾, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/15/EG ⁽²⁾,

med beaktande av direktiv 2003/15/EG, särskilt artikel 1.11 i detta, och

av följande skäl:

- (1) För att förbättra informationen till konsumenten skall kosmetiska produkter följas av en mer detaljerad uppgift om hållbarhetstiden för deras användning.
- (2) För de kosmetiska produkter vars kortaste hållbarhetstid är minst trettio månader skall anges hur länge produkten utan fara för konsumenten kan användas efter det att förpackningen öppnats.
- (3) I detta syfte har en symbol följd av hållbarhetstiden (uttryckt i månader och/eller år) fastställts i artikel 6.1 c i direktiv 76/768/EEG.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv överensstämmer med den Ständiga kommittén för kosmetika produkters yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga VIII a till direktiv 76/768/EEG skall kompletteras med den symbol som finns i bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall senast den 11 september 2004 sätta i kraft de lagar och andra författningar som erfordras för att följa detta direktiv. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller följas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Bestämmelserna i hänvisningen skall antas av medlemsstaterna.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tredje dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 5 september 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

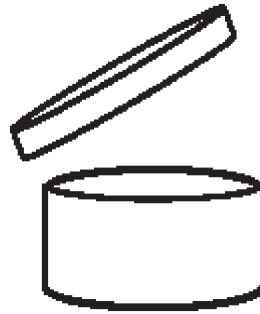
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 169.

⁽²⁾ EUT L 66, 11.3.2003, s. 26.

BILAGA

Symbol föreställande en öppen krämburk så som föreskrivs i artikel 6.1 c i rådets direktiv 76/768/EEG ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 169, direktivet senast ändrat genom artikel 1.3 i direktiv 2003/15/EG.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2003/81/EG

av den 5 september 2003

om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att föra in molinat, tiram och ziram som verksamma ämnen

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
 DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/79/EG⁽²⁾, särskilt artikel 6.1 i detta, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92 av den 11 december 1992 om närmare bestämmelser för genomförandet av den första etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsprodukter på marknaden⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2266/2000⁽⁴⁾, upprättas en förteckning över de verksamma ämnen som skall bedömas för att eventuellt föras in i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. I den förteckningen återfinns molinat, tiram och ziram.
- (2) Effekterna av dessa verksamma ämnen på folkhälsa och miljö har bedömts i enlighet med förordning (EEG) nr 3600/92 för ett antal av de användningsområden som har föreslagits av de anmälade företagen. I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 933/94 av den 27 april 1994 om fastställande av verksamma ämnen i växtskyddsmedel och om val av rapporterande medlemsstater för genomförandet av kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2230/95⁽⁶⁾, utsågs följande rapporterande medlemsstater, vilka i sin tur lämnade in utvärderingsrapporter och rekommendationer till kommissionen i enlighet med artikel 7.1 c i förordning (EEG) nr 3600/92. För molinat var den rapporterande medlemsstaten Portugal och alla relevanta upplysningar lämnades in den 30 november 1998. För tiram var den rapporterande medlemsstaten Belgien och alla relevanta upplysningar lämnades in den 15 januari 1998. För ziram var den rapporterande medlemsstaten Belgien och alla relevanta upplysningar lämnades in den 9 juni 1998.
- (3) Utvärderingsrapporterna har granskats av medlemsstaterna och kommissionen inom ramen för arbetet i Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

- (4) Resultatet av granskningen av de verksamma ämnena presenterades den 4 juli 2003 i form av kommissionens granskningsrapporter om molinat, tiram och ziram.
- (5) Vid granskningen av molinat, tiram och ziram framkom inga öppna frågor eller problem som skulle ha krävt samråd med Vetenskapliga kommittén för växter.
- (6) Det har framgått av de olika undersökningar som har gjorts att växtskyddsmedel som innehåller molinat, tiram och ziram i allmänhet kan antas uppfylla de krav som fastställs i artikel 5.1 a och 5.1 b i direktiv 91/414/EEG, särskilt vad gäller de användningsområden som undersökts och som beskrivs i kommissionens granskningsrapport. Dessa ämnen bör därför föras in i bilaga I så att tillstånd för växtskyddsmedel som innehåller dessa verksamma ämnen kan beviljas i alla medlemsstater i enlighet med det direktivet.
- (7) Innan ett verksamt ämne förs in i bilaga I bör medlemsstaterna och berörda parter få en rimlig tidsfrist för att anpassa sig till de nya krav som kommer att bli resultatet av införandet.
- (8) Efter det att införandet skett bör medlemsstaterna beviljas en rimlig tidsfrist inom vilken de skall genomföra bestämmelserna i direktiv 91/414/EEG när det gäller växtskyddsmedel som innehåller molinat, tiram eller ziram, och, i synnerhet, granska tidigare godkännanden för att se till att de villkor för dessa verksamma ämnen som fastställs i bilaga I till direktiv 91/414/EEG är uppfyllda. En längre period bör föreskrivas för inlämnande och bedömning av den fullständiga dokumentationen för varje växtskyddsmedel i enlighet med de enhetliga principer som fastställs i direktiv 91/414/EEG.
- (9) Direktiv 91/414/EEG bör därför ändras.
- (10) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till direktiv 91/414/EEG skall ändras i enlighet med bilagan till detta direktiv.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 205, 14.8.2003, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 366, 15.12.1992, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 259, 13.10.2000, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 107, 28.4.1994, s. 8.

⁽⁶⁾ EGT L 225, 22.9.1995, s. 1.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall anta och senast den 31 januari 2005 offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

De skall tillämpa bestämmelserna från och med den 1 februari 2005.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall granska godkännandena för samtliga växtskyddsmedel som innehåller molinat, tiram eller ziram för att kontrollera att villkoren beträffande dessa verksamma ämnen i bilaga I till direktiv 91/414/EEG är uppfyllda. När så krävs och senast den 31 januari 2005 skall de ändra eller återkalla godkännandet.

2. Medlemsstaterna skall för varje godkänt växtskyddsmedel som innehåller molinat, tiram eller ziram som enda verksamma ämne eller som ett av flera verksamma ämnen som förtecknas i

bilaga I till direktiv 91/414/EEG, senast den 31 juli 2004, ta upp produkten till ny prövning i enlighet med de enhetliga principer som föreskrivs i bilaga VI till direktiv 91/414/EEG, på grundval av dokumentation som uppfyller kraven i bilaga III till det direktivet. På grundval av denna prövning skall de avgöra om produkten uppfyller kraven i artikel 4.1 b, c, d och e i direktiv 91/414/EEG. När så krävs och senast den 31 juli 2008 skall de ändra eller återkalla godkännandet.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den 1 augusti 2004.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 5 september 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

Följande avsnitt skall läggas till i slutet av tabellen i bilaga I till direktiv 91/414/EG

Nr	Trivialnamn Identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhet ⁽¹⁾	Ikraftträdande	Införande till och med den	Särskilda bestämmelser
72	Molinat CAS-nummer 2212-67-1 CIPAC-nummer 235	S-etylazepan-1-karbotioat; S-etylperhydroazepin-1-karbotioat; S-etylperhydroazepin-1-tiokarboxylat	950 g/kg	1 augusti 2004	31 juli 2014	Får endast godkännas för användning som herbicid. Vid genomförandet av de enhetliga principerna i bilaga VI skall hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om molinat, särskilt tilläggen I och II i denna, i den form den slutgiltigt godkändes av Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa den 4 juli 2003. Vid den samlade bedömningen bör medlemsstaterna — ta särskild hänsyn till risken för förorening av grundvattnet när det verksamma ämnet används i områden med känsliga jordmåns- eller klimatförhållanden. Villkoren för godkännande bör vid behov inbegripa riskreducerande åtgärder. — ta särskild hänsyn till möjligheten att det verksamma ämnet sprids i luften över korta avstånd.
73	Tiram CAS-nummer 137-26-8 CIPAC-nummer 24	tetrametyltiuramdisulfid; bis(dimetyltiokarbamoyl)-disulfid	960 g/kg	1 augusti 2004	31 juli 2014	Får endast godkännas för användning som fungicid eller repellent. Vid genomförandet av de enhetliga principerna i bilaga VI skall hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om tiram, särskilt tilläggen I och II i denna, i den form den slutgiltigt godkändes av Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa den 4 juli 2003. Vid den samlade bedömningen bör medlemsstaterna — ta särskild hänsyn till skyddet av vattenlevande organismer. Vid behov bör riskreducerande åtgärder vidtas. — ta särskild hänsyn till skyddet av smådäggdjur och fåglar när ämnet används för behandling av utsäde under våren. Vid behov bör riskreducerande åtgärder vidtas.
74	Ziram CAS-nummer 137-30-4 CIPAC-nummer 31	zink-bis(dimetylditio-karbamat)	950 g/kg (FAO:s specifikation) Arsenik: max. 250 mg/kg Vatten: max. 1,5 %	1 augusti 2004	31 juli 2014	Får endast godkännas för användning som fungicid eller repellent. Vid genomförandet av de enhetliga principerna i bilaga VI skall hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om ziram, särskilt tilläggen I och II i denna, i den form den slutgiltigt godkändes av Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa 4 juli 2003. Vid den samlade bedömningen bör medlemsstaterna — ta särskild hänsyn till skyddet av leddjur som inte är målorganismer och vattenlevande organismer. Vid behov bör riskreducerande åtgärder vidtas. — uppmärksamma konsumenternas akuta exponering via kosten med tanke på framtida ändringar av gränsvärden för resthalter.

⁽¹⁾ En detaljerad beskrivning av varje verksamt ämne återfinns i granskningsrapporten för ämnet i fråga.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 5 september 2003

om definitiv fördelning av beloppen för regleringsåret 2002/2003 för ett visst antal hektar per medlemsstat för omstrukturering och omställning av vinodlingar enligt rådets förordning (EG) nr 1493/1999

[delgivet med nr K(2003) 3147]

(2003/638/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 14 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Regler för omstrukturering och omställning av vinodlingar fastställs i förordning (EG) nr 1493/1999 och i kommissionens förordning (EG) nr 1227/2000 ⁽³⁾ om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1203/2003 ⁽⁴⁾, särskilt beträffande produktionskapacitet.
- (2) Enligt de närmare bestämmelserna för den ekonomiska planeringen och för deltagandet i finansieringen av omstrukturering- och omställningssystemet enligt förordning (EG) nr 1227/2000, skall hänvisningar till ett visst budgetår gälla faktiska utbetalningar som medlemsstaterna verkställt mellan den 16 oktober ett år och den 15 oktober påföljande år.
- (3) Enligt artikel 14.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall kommissionen årligen anslå en första del av anslaget till medlemsstaterna utifrån objektiva kriterier och med beaktande av särskilda situationer och behov samt de ansträngningar som bör göras för att nå målet för systemet.

- (4) Genom kommissionens beslut 2002/666/EG ⁽⁵⁾ fastställde kommissionen vägledande anslag för regleringsåret 2002/2003.

- (5) Enligt artikel 14.2 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall de preliminära fördelningarna anpassas till de faktiska utgifterna och till de reviderade utgiftsprognoser som medlemsstaterna lämnat in, med beaktande av målet för systemet och tillgängliga medel.

- (6) Enligt artikel 17.1 och 17.3 i förordning (EG) nr 1227/2000 skall medlemsstaternas faktiska utgifter och betalningar begränsas till de belopp de har tilldelats enligt beslut 2002/666/EG. Denna begränsning tillämpas för detta regleringsår på Spanien, Frankrike, Italien, Österrike och Portugal.

- (7) Enligt artikel 16.1 c i förordning (EG) nr 1227/2000 kan medlemsstaterna lämna in en begäran om senare ersättning inom ramen för innevarande budgetår. För de medlemsstater vars utgifter motsvarar ursprungsanslaget skall, enligt artikel 17.3 i samma förordning, denna begäran godkännas i proportion till medlemsstaternas ansökningar med hjälp av utnyttjande av det belopp som finns tillgängligt sedan avdrag gjorts för samtliga medlemsstater med summan av de belopp som meddelats enligt artikel 16.1 a och b i samma förordning, i förekommande fall korrigerat enligt artikel 17.1 och 17.3, från det totala belopp som tilldelats medlemsstaterna. Denna bestämmelse tillämpas för detta regleringsår på Spanien, Frankrike, Italien, Österrike och Portugal.

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 143, 16.6.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 168, 5.7.2003, s. 9.

⁽⁵⁾ EGT L 227, 23.8.2002, s. 49.

- (8) Bestämmelserna i artikel 17.1 och 17.2 tillämpas för detta regleringsår på Luxemburg.
- (9) Bestämmelserna i artikel 17.4 tillämpas för detta regleringsår inte på någon medlemsstat.
- (10) Kommissionen har från Spanien mottagit kompletterande uppgifter om antalet hektar som tilldelats genom beslut 2002/666/EG. Till följd av dessa uppgifter är det lämpligt att genomföra en korrigerig av fördelningen av medlemsstatens areal.

omstrukturering och omställning av vinodlingar enligt rådets förordning (EG) nr 1493/1999 för budgetåret 2003, anges i bilagan.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Utfärdat i Bryssel den 5 september 2003.

Artikel 1

Den definitiva fördelningen per medlemsstat av beloppet för regleringsåret 2002/2003, för ett visst antal hektar, för

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Definitiv fördelning av beloppen för regleringsåret 2002/2003 för ett visst antal hektar per medlemsstat för omstrukturering och omställning av vinodlingar enligt förordning (EG) nr 1493/1999 för budgetåret 2003

Medlemsstat	Antal (hektar)	Anslag (euro)
Tyskland	2 136	12 481 433
Grekland	1 358	7 132 661
Spanien	23 902	160 033 831
Frankrike	14 635	95 431 219
Italien	18 660	123 950 907
Luxemburg	—	—
Österrike	1 918	10 602 842
Portugal	5 362	33 567 107
Totalt	67 971	443 200 000